

Fru Lundströms faders synen.

Årkefru Gunnilla Lundström född 1853,  
berättade att hennes fader påstått sig ha  
härt och sett mycket övernaturligt. En  
gång då han under nätter gick över en  
mosse på väg mot hemmet hörde han  
någon som gick nära intill honom. Det  
skramlade som om någon buid på delar  
till en s. k. sättnag av järn. Plötsligt  
kände han en tyngd som lades på hans  
rygg och han måste bära den tills han  
kommit över mossen. Ett bloss gick före  
och lyfte hela tiden. Så han kom till fast  
mark föll plötsligt tyngden av honom och  
blasset släcknade. Tidare hade han påstått  
sig vid något tillfälle ha sett hävar som  
voro söda till färger och gubbar som  
saknade huvud. Detta hade han berättat på 1860-talet.

Fru Lundströms ungdomsutfarenheter.

Fru Lundström berättade att då hon läst sig fram för prästen tog hon tjänst som piga. Lönen var 65 kr om året jämte några kläder. Ungdomsnöjerna var få i denna trakt.

Efter skörden hölls höstlagille med dans på togen. Brädinge marknad var en stor festdag och firdag för tjänstefolket. Hon minnes emellertid ej vilka nöjen som då förekommo.

Beträffande maten i denna tid 1860-70-talen berättade hon, att fint bröd bakades blott till jul. Arbetsdagen var lång. Man steg upp kl. 5 på morgonen och slutade arbetet först vid skymningen. På vinterns förekom arbete inomhus på kvällarna, med kardning och spinning.

## Fru Skands berättelser.

Fru Skand berättade att å deras ägar fanns ett stenröse som kallades Gastaröset. Där skulle ha blivit nedgrävda pengar i gamla dagar. I röset syntes stundom blott. Troä av hennes söner grävde en gång å platsen men hittade ingenting.

Vid Svabingsdärpet gård finnes en kulle som kallas Magnakull. Enligt en sägen skulle en prästen Magna, ha hängt sig där i färdväntan över att hon icke fick gifta sig med den hon ville. Äldre personer säga fåu hennes välsnad varje juldags morgon då hon syntes gå från kullen fram mot gården.

## Wendts berättelsen.

Alfred Wendt berättade att han i sin ungdom ävertogit ett kionoterp i Mjällkaläsaga bottälle. Han förkyppte det sedan. I hans barndom hade strandlampor använts till belysning, samt hemstäfte, talgtynd. Talgen erhöles av fåv, som hölls i torpet och av vilka några slaktades vejsä is.

På en bäg sandis mellan Tyninge och Skagby ligger en stenpall, som enligt en gammal sägen skulle ha varit besplattad för troll i forna tider. En vägning i form av ett sunt håb skulle fåv ha varit tyngligt. Några berättelser om dessa troll, finnes icke bevarade.

Så djur blevo sjuka i Wendts hem sökte hans fader Grönberg i slakteri<sup>er</sup>öden. Senne ordinerade ältmediciner utan gjärde djuren friska.